

ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (ต่อ)

QA NEWS ฉบับนี้ นำตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์มานำเสนอ 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ และตัวบ่งชี้ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบาย

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ ผลงานศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่อุทยานหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลับกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

หลักเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของแหล่งเผยแพร่ ได้แก่

1. เป็นหอศิลป์ระดับสถาบันการศึกษา

2. หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคมจะต้องเป็นสถานที่จัดการแสดงผลงานศิลปะโดยเฉพาะ และมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์เพื่อดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

3. แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะระหว่างประเทศ

4. มีคณะกรรมการพิจารณากลับกรองคัดเลือกงานศิลปะหรือการจัดแสดงผลงาน โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการ

5. ศิลปะที่ไม่ต้องการแสดงที่หอศิลป์ จะต้องมียุทธศาสตร์โครงการ แผนงาน และการประเมินผล โดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิในวงวิชาการ หรือหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพของการแสดงที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การแสดงพื้นบ้าน ดนตรี ดุริยางค์ศิลป์ และนาฏศิลป์นอกสถานที่ เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ให้นับจำนวนบทความจากงานวิจัยที่ตีพิมพ์ หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) ตามปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับได้เพียง 1 ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัย

หรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือดำเนินการเผยแพร่ไปแล้ว หรือได้รับตอบรับอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่แล้วเท่านั้น

ลักษณะของการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ผลงานที่นำมานับได้ และระดับคุณภาพของการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เช่นเดียวกับผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในตัวเองที่ 3

นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดตามปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน ตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	ร้อยละ 20
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ร้อยละ 20
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ร้อยละ 10

ตัวบ่งชี้ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานสร้างสรรค์ จะต้องปรากฏชัดตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการสร้างสรรค์ ซึ่งได้นำเสนอรายงานขั้นตอนการสร้างสรรค ผ่านการวิเคราะห์และสรุปผลตามผลงานอย่างเป็นระบบ สามารถนำผลงานและรายงานการดำเนินงานไปใช้เป็นประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้นำเสนอผลการนำไปใช้จากผู้เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันศิลปะ เป็นต้น

การนำไปใช้ประโยชน์ต้องเป็นการนำไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น
2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น
4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพสร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (นับรวมของผู้ลาศึกษาต่อ) มาใช้และเกิดผลอย่างชัดเจนตามปีปฏิทิน ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

นับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดตามปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ